

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

IPÓS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
İRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPELAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 67/06

7. září 2006

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-484/04

Komise/Spojené království

BRITSKÉ POKYNY O PRACOVNÍ DOBĚ JSOU V ROZPORU S PRÁVEM SPOLEČENSTVÍ

Tyto pokyny mohou zbavovat právo pracovníků na doby denního odpočinku a odpočinku v týdnu jeho podstaty, neboť neukládají zaměstnavatelům zajistit, aby si pracovníci skutečně vybrali minimální doby odpočinku.

Podle směrnice o pracovní době¹ jsou členské státy povinny přijmout nezbytná opatření k zajištění toho, aby každý pracovník měl nárok na minimální denní odpočinek po dobu jedenácti po sobě jdoucích hodin během 24 hodin a za každé období sedmi dnů na minimální nepřetržitý odpočinek v délce 24 hodin a navíc jedenáctihodinový denní odpočinek.

Směrnice byla ve Spojeném království provedena nařízením (Working Time Regulations 1998 (WTR)). Za účelem ulehčení porozumění WTR vydalo ministerstvo obchodu a průmyslu pokyny. Podle těchto pokynů „zaměstnavatelé musí zabezpečit, aby si pracovníci mohli svůj odpočinek vybrat, nejsou ale povinni ověřovat, že tak skutečně učiní“.

S ohledem na to, že pokyny podporují a vybízejí k praxi porušující povinnosti plynoucí ze směrnice, podala Komise žalobu u Soudního dvora.

Soudní dvůr nejprve připomíná, že cílem směrnice je stanovení minimálních požadavků pro zlepšení životních a pracovních podmínek pracovníků tím, že jim dává nárok na minimální doby odpočinku. Tyto zásady jsou obzvláště důležitými pravidly sociálního práva

¹ Směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 307, s. 18; Zvl. vyd. 05/02, s. 197).

Společenství, z nichž má mít prospěch každý pracovník, jelikož jsou minimálním požadavkem nutným k zajištění ochrany a bezpečnosti jeho zdraví.

Užitečný účinek práv udělených pracovníkům nutně zahrnuje povinnost členských států zaručit dodržení práva na skutečný odpočinek. Členský stát, který uvádí, že zaměstnavatel nemusí nicméně zajistit, aby pracovníci skutečně těchto práv využili, nezajišťuje ani dodržení minimálních požadavků, ani hlavního cíle této směrnice.

Tím, že pokyny stanoví, že zaměstnavatelé musí dát pracovníkům pouze možnost vybrat si minimální doby odpočinku, aniž by je zavazovaly zajistit, že tyto doby budou skutečně vybrány, pokyny jednoznačně zbavují práva poskytnutá směrnicí jejich podstaty a nejsou v souladu s jejím cílem.

Soudní dvůr proto dospívá k závěru, že Spojené království nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají ze směrnice o pracovní době.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: CS, DE, EN, EL, FR, HU, NL, SK

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C->

Oběcně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028